

Drugo zgradbo, Štalo, ki je nudila domovanje več kot dvajsetim družinam, je opisala Ana Nejedly (* 1916):

»Štala je stala na vzpetini nad predilnico, danes stojijo na tem mestu Drnovškova, Švarčeva in Čarmanova hiša. Prvotno je poslopje služilo za hlev konjem in govedi, nadstropje pa spravilu sena. Pozneje ga je predilnica preuredila v delavska stanovanja in jih okrog leta 1920 opremila tudi z elektriko za razsvetljavo. V njej so stanovali predilniški delavci in koristili vse zastonj. Mojstri in preddelavci so živeli v dveh hišah na današnji Prisojni ulici, direktor pa s svojimi posli v Vili.

Naj za predstavo navedem, da je tloris te zgradbe meril približno sto krat deset metrov, vseh stanovanj v zidanem pritličju in nadstropju pa je bilo približno dvajset. Večina je bila enosobnih, trije dvosobni, na pozneje dodelanem lesenem podstrešju pa še osem samskih sob in na vsaki strani po eno dvosobno stanovanje. Kuhinje so gledale na severno, dvoriščno stran, sobe pa na jug proti predilnici. Prvo nadstropje je povezoval lesen balkon, gank, podprt z lesenimi stebri, vzdanimi v beton. Nanj si se lahko povzpel po dveh lesenih stopniščih z ograjo. Stranišča na štrbunk so bila skupna. Najprej so hodili po vodo k pipi, ki je stala pod orehom, nato pa so napeljali vodo do sredine dvorišča in tu postavili tudi umivalnik. Stanovanja so se ogrevala z vzdanimi štedilniki v kuhinjah. Drvarnice, zajčnice, kokošnjaki in svinjaki so bili postavljeni dobrih petdeset metrov stran od glavnega poslopja. Vsako stanovanje je koristilo tudi podzemno klet, ki je bila vkopana v majhnem hribčku nasproti dvorišča. Po vojni je bila zgrajena tudi skupna pralnica, s kotlom za kuhanje perila in veliko leseno banjo za splakovanje.

Vsi stanovalci smo se med seboj poznali, se v prostem času družili in povezovali ter si medsebojno pomagali. Družila nas je fabrika, ki nam je dajala kruh in stanovanja. Bilo je skromno, a prijetno živeti

na Štali, srečevali smo se na lepo obdelanih vrtovih, pred drvarnicami, ali na lesenem ganku, otroci pa so svoje otroštvo preživljali na travnikih. Čeprav so nas stanovalce ostali delavci gledali zviška, imam na Štalo lepe spomine. Porušili so jo okoli 1975 leta «

Vir:

Dolšek, Ida. Špinerbal: litijski ples predilcev. Šmartno pri Litiji: Bioservis, 2011, str. 18.